

Зашто (са)чувати азбук(в)у

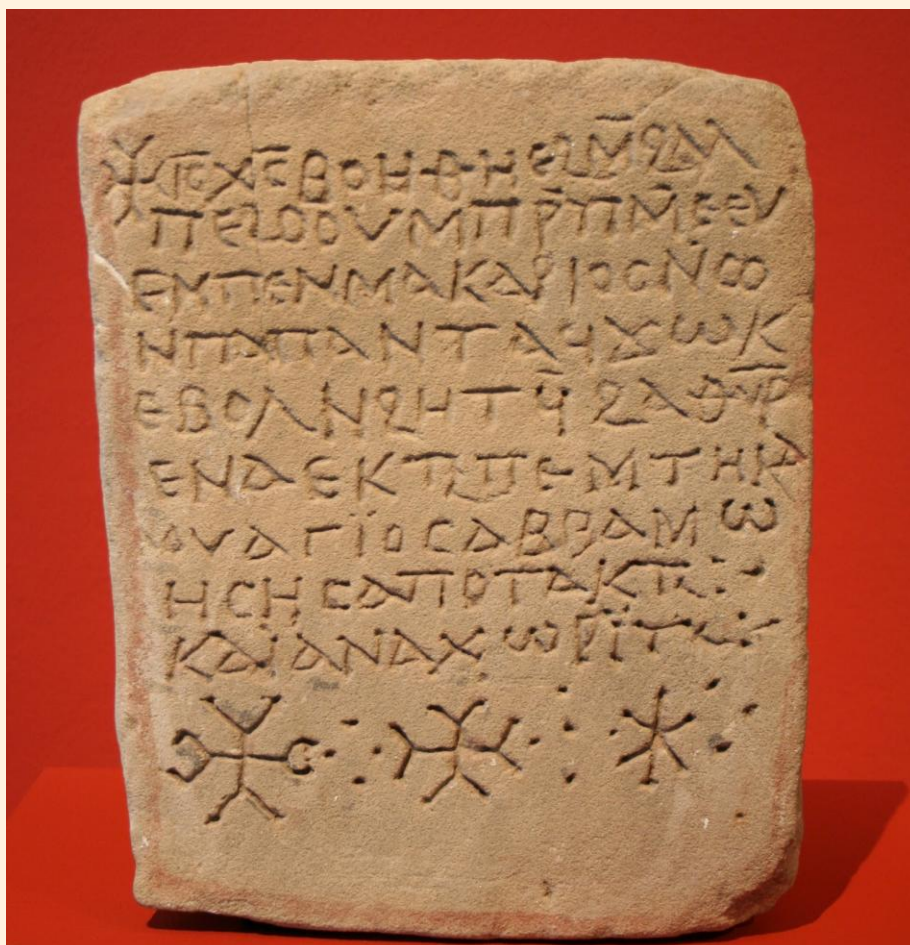
Да наше удружење поштује истину показује и доњи чланак господина пуковника др Светозара Радишића, борца за Њу.

Обичај је у нашем народу, а можда и у другим народима, да историја почиње од сваког појединца понаособ, па не дозвољавају да им се чак ни каже другачији став, а камоли да се провуче негде код њих. Удружење Ћирилица је нешто друго.

Светозар Радишић и још неколицина људи су загревали по темељу српства и сишли мало дубље од осталих доказујући оно што и ми, на нашој слави Ћирило и Методије, а и не само ту говоримо, а говоримо да смо били писмени (слОвени) и пре њих. Нажалост Берлин, који је некад био српски, ради против нас.

Милорад Ђошић, Ћирилица Београд

Зашто (са)чувати азбук(в)у [0]

Језик и писмо су толико значајни да би у вези са њиховом одбраном и заштитом требало да буду у сталном контакту лингвисти, археолози, историчари, правници и експерти из одбрамбеног система.

Изговорена и написана реч представља „циглицу“ свемира – својеврсни информационо-смисаони стојећи талас... Иза свих атома и молекула стоји мисао, односно мисао претходи свему постојећем.

Азбук(в)а је „царски“ систем теорије језика. Где је постојала цивилизација, тамо је било писања и читања, то је тачно како за далеку прошлост, тако и за данашњицу... Слова су у таквом систему симболи квалитативно различитих апстрактних елемената... Изговорени звук је слово текста... Некоме ови искази мистично звуче, али то је знак да недостаје знање оцењивачу.

Често сам на својим предавањима говорио о значају језика и писма. Чак сам напад на њих, уз термински рат, означио као најопаснију врсту рата. Зашто? Зато што напад на језик и писмо има најдеструктивније ефекте – додирује извор, постање и само дно космоса и цивилизације. **У Србији из дана у дан нестаје ћирилица, као да је опет „четрдесет пета“ и као да су комунисти поново на власти. У то време су забрањивали да се пише ћирилицом.**[1]

Мислим да је време преображаја научне слике света која се одиграва – преображаја у правцу некласичности, ка тоталној некласичности будуће бити човечанства, погодно да научници остваре своју улогу у заштити планете Земље. Да би успели у својој намери, потребно је да обједињавањем теорија у универзалну теорију осветле и освесте важност језика и писма.

Постоје прогнозе да се ускоро завршава раздобље људске, до крајности доведене, специјализације и да наступа време новог универзализма. Наводно, требало би да се та идеја оствари до **2023.** године.

Неко упорно вековима ствара планету лажи

Кажу да је најстарија вера имала назив и јесте била **РазУМ (Рода првобитног ум / вера / веда / вид / знање)**. [2] Тај став ме подсећа на истраживања Валерија Чудинова у вези са прехришћанским ведизмом.

Очевидно је да се негде морају срести ГенADIЈ ГенADIЈЕВИЧ ДЉАСИН, Анатолиј Кљосов, Божидар Митровић, Славиша Миљковић, Слободан Филиповић, Валериј Чудинов и Миленко Николић, не би ли разрешили мистерију старости азбук(в)е, а исто тако Срба и Руса. Ко је најстарији? Типујем на то, да су настали истовремено, јер су као и сам Бог нестворени и самостварајући. Постојали су одувек и непрестано напредују, односно непрестано би напредовали да није **језуитско-вавилонских деструктиваца**. Уосталом, дешифровање ДНК-кода открива да људи поседују језик знатно старији од хијероглифике, стар колико и сам живот, најживљи од свих живих језика... О овоме би требало да размисле сви непријатељи србско-руског рода, односно сви који не знају де је реч о истом (на)роду. Зато све време кидишу на тај род под маском да нападају православље.

Познато је да је од 17. века па све до почетка 20. века језуитско-вавилонска логографско-гласаторска радионица, из обичним људима непознатог разлога, прекројила историју, можда и убацила у њу близу 1.000 година.

По мојим схватањима, највећи грех приликом онесвешћивања људског рода учињен је лажима у вези с писмом – азбук(в)ом.

Римска империја је, преко Римске курије и Ватикана, пресудно пресудила србском језику и азбуци када су гласатори попут Вука Караџића и Ђуре Даничића насели на утицај језуита и пристали да предају језик римокатолицима, измене име Срби у Срби и назову србску азбук(в)у – Ћирилица. Да је заиста Ћирило (са Методијем) измислио азбуку, ово би се писмо морало звати константиновица, по његовом имену Константин (Филозоф). Латинском преваром ово писмо је названо ћирилица. Познато је или можда није, да је Константин прекрштен у Ватикану, неколико дана пре него што је издахнуо (отровали су га). Тамо су му наденули име Ћирило, будући да је то име сазвучно са називом сакралне азбуке, која се тада звала Курилица.

Касније су исто писмо преименовали у глагољица (јер је преносила/говорила/глагољила тајно знање, баш како се ејакулацијом врши оплодња, рађају деца и тиме васкрсавају преци). [3]

Наведено се слаже са ставовима Славише Миљковића и Божидара Милосављевића, па понешто треба научити и од њих. Славиша Миљковић у књизи *Нови србски митолошки речник* у вези с појмом ПОТОП пише:

„Потоп – библијска прича о светском потопу која се појављује у неким локалним варијантама у многим паганским религијама нарочито код Вавилонца, Грка и Римљана. Срби се овде, наравно, не помињу.

Да су Срби и те како упознати с том појавом и да су и сами били њоме погођени (в. Кали), сведочи сама реч ПОТОП. Она је палиндром (исто се чита из оба смера) што треба да сугерише суштину која се налази иза те речи: у општем потопу вода наилази са свих страна. Да ли и други народи 'размишљају' на тај начин?“ [4]

Овде треба додати да још постоје предања да су Потоп (Ноева барка) и спасење србски мит. Међу србским митовима је и мит „О зноју лица свог“, у којем се описује посета Бога планети Земљи.

Ускоро ће, можда, ако се настави прогон Срба и свега србског, забранити у свим земљама света књиге у којима се помињу Срби, попут књиге *The Illustrated Book of Miths – Tales & Legends of the World* ,[5] у којој се, међу најважнијим светским митовима, налазе и **два поменута србска мита**.

Није само Божидар Милосављевић писао о азбук(в)и и значењу слова, али је у својим радовима успео да одгонетне оно што нису руски научници, а значајно је за сва писма света:

„Осим редоследа слова, потребно је познавати првобитна значења, која још увек познају врсни светски филолози. Из приказане следеће поруке јасно се уочавају четири реченице које гласе:

'Аз – Буки – Веди – Глагоље – Добре [Ја Бог видим речи (дела) добре].

Ест – Жива – Сила - Земљиног – Иса (Јесам жива сила Земљиног простора).

И – Мјем – Како Људи – Мисле (И знам како људи мисле).

Наш – Оче – Покоја – Реци – Слово – Тврдо – Ук [Наш Оче Свемира реци слово (закон) потврдног учења]'. [6]

У првој реченици, према објашњењу Божидача Милосављевића, Бог људима ставља до знања да види речи добре, што је опомена људима да воде рачуна шта говоре, јер иза речи долазе дела, па их упозорава пре извршења лоших дела – односно на време, да не би грешили.

У другој реченици Бог свим људима (јер је **Винчанско писмо** можда и најстарије и припада почетку људске цивилизације), ставља до знања да је Он жива сила Земљиног простора, из чега људи треба да схвате ко је створио живот на Земљи и ко га одржава.

У трећој реченици Бог људима ставља до знања, да зна како они мисле.

Што је свакако тачно, јер ако их је ОН створио ОН и зна и како мисле; дакле, упозорава људе да нису у стању да сакрију своје мисли.

У четвртој реченици људи се обраћају Богу с молбом да саопшти закон потврдног учења, односно да им предочи **законе позитивног понашања, а то су десет основних Божјих заповести.**“

Заиста је чудесно, да се Азбука толико дуго одржала упркос развоју људског рода, кретањима људи, развоју и рачвању језика, ратовима, брисању историје...

Можда се непријатељи Срба, Руса и Словена нису сетили Азбук(в)е, или нису знали довољно да је унаказе, те нису сва писмена измешали, будући да је редослед слова у азбуци из давнина до нас дошао практично неизобличен.

То је посебно нагласио Генадиј Дљасин у књизи *Азбука Хермеса Трисмегистоса – или молекуларни тајнопис мишљења.*

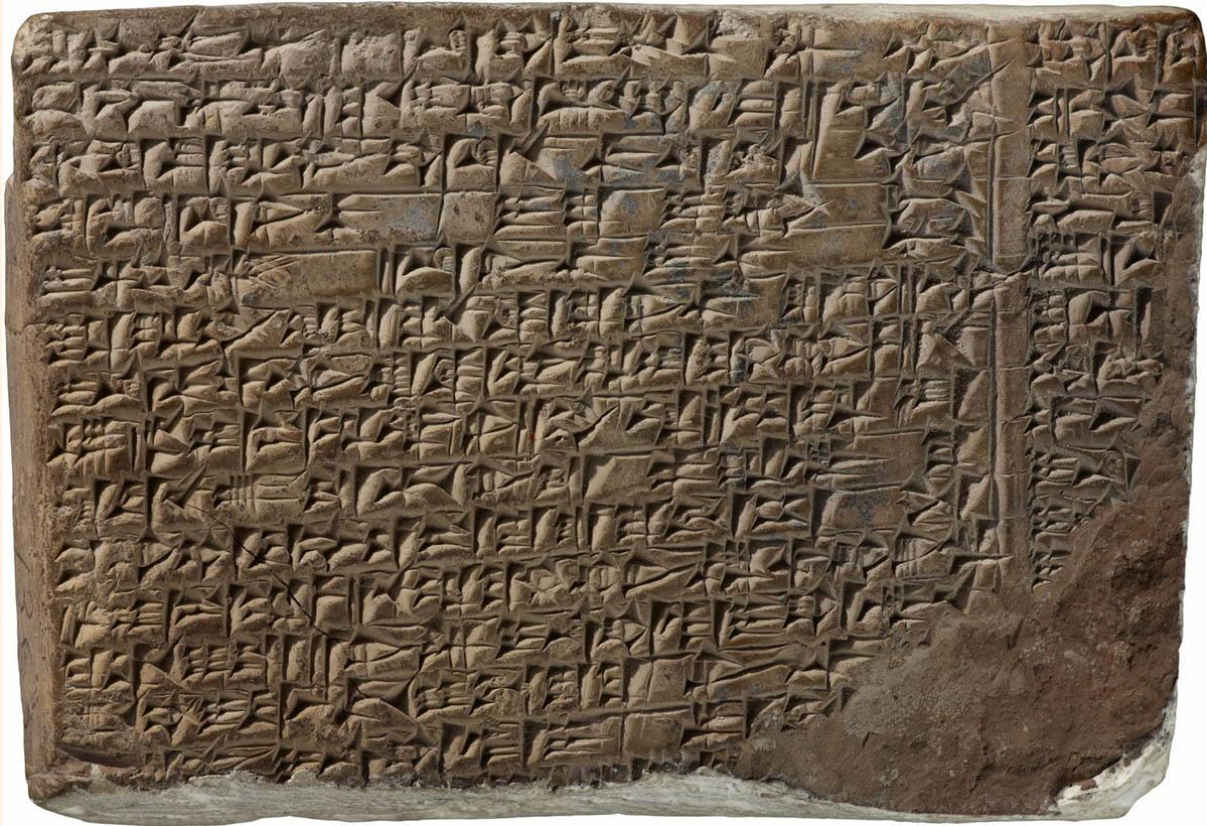
Прошло је најмање 5980 година од настанка Азбуке. Заљубљеници у србску историју сматрају да је реч о исконској **Србици**, у ствари холограмско – фонетско – менталној поруци. Срби су уверени да потичу од Творца, који је створио живот на Земљи и Човека, који може самостално да мисли – и примио је писменост.

То што Срби сматрају да потичу од Прадавног, што никако не значи да сви остали људи не потичу од Творца. Питање је, колико су се други народи потекли из истог корена, кроз историјски развој удаљили од такве помисли, иако имају исто право на Творца.

Само Србица, произашла из Винчанског писма, носи у себи Божију поруку.

Занимљиво је да Винчанско писмо не помињу у својим радовима Генадиј Дљасин, Виталиј Чудинов и Александар Субето. Зато и треба да се састану са истраживачима који знају за Винчанску културу.

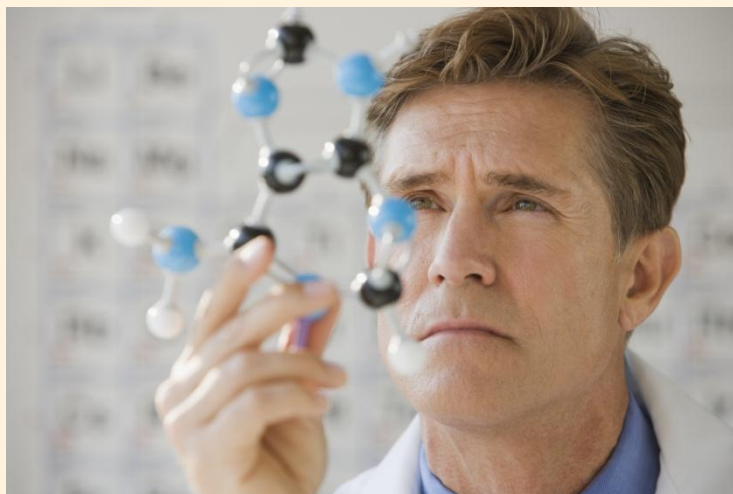
Азбук(в)а је више од писма

Азбука, према знањима Генадија Дљасина, представља строг систем, као и хемија, уз то истовремено и фонолошки и лингвистички и психолошки и природнонаучни. Елементи тог система су слова названа „**мисли-слова**“ или „**молекули свести**“... Јединствена „праазбука“ људске цивилизације, извор и праоблик свих савремених (нехијероглифских) азбука, постојала је одувек...[7] Због недовољног знања и хаоса у историјској и лингвистичкој науци, др Генадиј Дљасин је у сјајној књизи *Азбука Хермеса Трисмегистоса – или молекуларни тајнопис мишљења* успео да напише довољно нетачности, које на срећу не довољно утичу на истину о писму: „Ћирилицу су створили словенски просветитељи Ћирило и Методије на основу грчке азбуке“, „Из феничанске азбуке су настале грчка и арапска азбука“. Дљасин се запитао: „Како се десило да су Угарићани користили јединствену хармоничну азбуку – код? Исту као и савремена! Одакле су је узели?“ Књига у којој је упоредио истоветне структуре азбук(в)е и аминокиселина у беланчевинама је од капиталне вредности, јер је узгред спознао како човек мисли и повратну спрегу између језика и мисли, као и између микро- и макрокосмоса. Његов изузетно умни ментор, академик Александар Иванович Субето, ставио је печат на отворено и неспутано размишљање Дљасина.

Написао је: „Космогенетска прогресивна еволуција видљиве Васељене довела је до појаве Биосфере и човека, људског разума на Земљи, подређена је општем закону 'сужавајуће спирале развоја' или 'конуса сужавајуће спирале' у којој се опажа померање у симетрији – асиметрији деловања закона конкуренције и кооперације, механизма повратне спреге са кашњењем на бази одабирања (селекције, филтрације и томе слично) и престижуће повратне спреге (интелекта система) у смеру: од закона конкуренције – ка закону кооперације и од механизма одабирања ка механизму интелекта... Кроз развој човека и космоса долази до кооперирања простијих структура у сложеније... При томе, цикличност је основно својство сваког облика кретања... Закон дуалности управљања и организације система открива дуални карактер системског наслеђивања у еволуцији, тј. у сваком чину рађања новог система спајају се две струје наслеђивања: на нивоу надсистема и његовог 'подсвета' и на нивоу надсистема и његовог 'надсвета'... **Свет, природа и еволуција су креативни... Тако људске мисли стварају космос** (прим. РС). Чини се да азбука одражава 'конус сужавајуће прогресивне еволуције' звучне многоликости и да је помоћу ње пренета семантика у процесу антропо еволуције, при настанку система 'говор-језик' у људском друштву... Периодично понављање у азбуци се указује као понављање циклуса (периода) у 'звучној еволуцији' људског говора... Стога, **'Семантичка Васељена'** може одједном неочекивано почети да говори са људима на језику азбуке људског језика, као и генетски код свега живота на Земљи“.[8] Зар то није сјајно, неспутано размишљање, које одгонета многе тајнописе мишљења?

Мисли опште са молекулом ДНК

Пјотр Гарјајев сматра да спој речи и генома омогућава непредвидиве манипулације с апаратом наследности, а Генадиј Дљасин сматра да између речи и генетског инжењеринга нема ниједног корака, то је једно те исто. Када се запитамо шта ће бити с људским родом на планети Земљи, треба да буде увек присутна **истина – азбук(в)а** је одувек постојала и увек ће постојати. Ништа од постања није случајно, то најбоље потврђују процеси програмирања, клонирања и све постојеће структуре засноване на принципу „што је горе и доле је“.

Све више научника сматра да је став да је живот настао услед случајног садејства молекула, исто толико апсурдан и невероватан, као и тврдња да ураган од делова разбијених објеката може довести до склапања Боинга-747...

Азбук(в)а је код не само беланчевина, не само људског мишљења – то је универзални животни код читавог универзума.

Зар то није довољан разлог за њено (о)чување? Будући да је Пјотр Гарјајев са својим тимом научника доказао да молекул ДНК разуме језик и писмо и да је веома важно шта је записано у прикупљеним информацијама у молекулу, требало би водити рачуна о томе који облик информација разуме молекул ДНК.

На пример, Франсоа Жакоб, добитник Нобелове награде за биологију је 7. маја 1965. године рекао: „Генетске информације се не записију посредством идеограма као у кинеском писму, него посредством азбуке типа француске – или чак Морзеоове азбуке...“. Нормално је да то каже Француз. Међутим, то је још један доказ да сваки народ треба да чува своје писмо. Осим тога, научници су у лабораторијама забележили звуке којима ћелије размењују информације, „пиште“ једна другој. Таква информација је у сагласју са ставом да није само мозак уман, већ да је и срце умно и да су и ћелије умне. Постоје разрађене методе за комуникацију са умним ћелијама, које практикују Георгиј Николајевич Ситин, Лариса Фотина и ГенADIЈ Јаковљевич Темњиков. Информације су код ћелија записане у молекулима ДНК и делимично репродуковане у свакој беланчевини.

Уосталом, лакше је поверовати да ћелије „разговарају“ међусобно на језику аминокиселина (или триплета ДНК) него на језику којим међусобно разговарају људи. Памћење информација у води и фотонима је још један доказ да постоји микро - и макро космос у сфери размене информација и да су информације настале из мисли и писма наталожене у обе структуре, те да се могу користити као светска баштина када мозак ради у алфа стању (стању тзв. дремежа).

Да је азбук(в)а универзална и универзумска, доказује и истина да је цивилизација Маја имала исти редослед азбуке![9]

Много је и све више радова о значају азбук(в)е, зато не треба никако заборавити рад Адолфа Василјевића Зиновјева **Тајнопис ћирилице** (Владимир, 1991) када се истражује азбука.

Иако се тешка срца замера браћи било шта, посебно када је реч о истовременој, вишевековној угрожености, добро је написао Божидар Митровић у књизи **Геноцид над Римљанима и Словенима:**

„Опрости Русију, ми Срби не можемо бити са тобом више ни у каквом савезу, док ти не почнеш сама собом да управљаш, док не престанеш да тргујеш својим савезницима и док не престанеш да издајеш мрвице и празне паролe.

Ми не можемо бити више са тобом, док се не ослободиш од антисловенских екстремиста, који по руским телевизијским каналима пуштају антисрпске и антисловенске вести и програм...“

[0] Некада се и у С(е)рба говорило **Азбуква**, а сада се каже **Азбука**. **Словарица** се увек називала **Буквар**. Буквар из којег се уче слова из **Азбуке** називају у школама и **Азбучник**. Код Руса се за реч каже слово, а слово је буква, те је од тога **Азбуква**. Ето још једног доказа да су глосатори попут Вука Караџића починили грех у оба братска народа.

[1] Петар Јаћимовић, Српска ћирилица – нека буде што бити не може, стр. 106.

[2] Божидар Трифунов Митровић, АзБучна математика Винче, стр. 17.

[3] Исто, стр. 59.

[4] Славиша К. Миљковић, Нови србски митолошки речник, стр. 294.

[5] Два наведена мита су пресудна за библијско Постање. Занимљиво је да међу носиоцима митова нема ниједног европског (осим србског и грчког – приказан је један грчки мит), а камоли неког народа насталог преверавањем из србског рода.

Видети: Philip Neil, The Illustrated Book of Myths – Tales & Legends of the World, стр. 17 и 49–51.

[6] Постоји више варијанти азбуковног низа слова. На пример:

Аз, Буки, Вједи, Глагољ, Добро, Јест, Живјете, Земља, Иже, Како, Људи, Мисљете, Наш, Он, Покој, Рци, Слово, Тврдо, Ферт, Хјер, Черв. И тумачења могу да буду другачија. На пример, Ја + Бог + Видим + Речи + Добре + Јесам + Жива + Сила + Земљиног + Простора + И + Знам + Како + Људи + Мисле + Наш + Оче + Свемира + Реци + Закон + Потврдног + Учења.

Но, реч је о небитној разлици насталој вековним преношењем и обрадама.

Наведено објашњење је старо више векова у српском роду.

Др Божидар Милосављевић је само подсетио на његово постојање.

Тако су Срби и посредством писма непрестано показивали своју искрену веру у Бога и приврженост Богу. Нису само Срби покушали да споје бројке и слова са Творцем. Зато је важно да се искорите техничка и технолошка знања за утврђивање истине за добробит универзалног човека. Међутим, веома је важно да се зна да су научници из области физике потврдили однос човека у Бога, који произилази из Азбукве.

[7] ГенADIЈ Дљасин, Азбука Хермеса Трисмегистоса – или молекуларни тајнопис мишљења, стр. 20.

[8] Исто, стр. 161–171.

[9] Исто, стр. 52.

Пише: [Светозар Радишић](#)